

Către
TRIBUNAL BUCUREȘTI

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **TUDOSAN IONEL**, (...)

În contradictoriu cu

STATUL ROMÂN prin MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în București, Bulevardul Libertății nr. 16, sector 5

În temeiul art. 453 Cod procedură civilă raportat la art. 276 alin 6 Cod procedură penală, art. 1349, 1357 Cod procedură civilă, art. 252-253 Cod civil, art. 11, 20, 22 alin. 1 și 23 alin. 1 din Constituția României, art. 5 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 2 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție care se referă la libertatea de mișcare a persoanei, art. 9 Cod procedură penală

formulez prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin care solicit instanței de judecată ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună obligarea pârâtului la plata următoarelor sume:

- **Suma de 40.000 lei, reprezentând cheltuieli de judecată efectuate de subsemnatul cu ocazia judecării cauzei penale înregistrate sub nr. 2600/1/2015 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție (etapa fondului) și a cauzei înregistrate sub nr. 1822/1/2017 (etapa apelului) pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a soluționat apelul declarat de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția**

Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 49/31.01.2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr. 2600/1/2015.

- **Suma de 1.000.000 lei, reprezentând daune morale cauzate subsemnatului prin declanșarea procesului penal, punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea nelegală în judecată, în stare de control judiciar (cu obligarea de a nu părăsi localitatea de domiciliu- Craiova) urmată de stingerea acțiunii penale prin achitare și implicit pentru atingerea adusă dreptului la libertate și siguranță, la libertatea de circulație (mișcare) a subsemnatului, la viața familială, imagine, onoare și demnitate, reputație, inclusiv dreptul la viața privată.**
- **plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentului litigiu, potrivit art. 453 Cod procedură civilă.**

În considerarea elementelor de fapt și de drept pe care le voi prezenta în continuare:

I. Prezentarea situației de fapt

1. Începând cu data de 18.05.2007 subsemnatul am fost numit în funcția de procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – structura centrală, anterior activând în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova.
2. Prin Rechizitoriul nr. 649/P/2014 din data de 29.06.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea subsemnatului în judecată, în stare de control judiciar (obligarea de a nu părăsi localitatea de domiciliu – Craiova), pentru pretinsa săvârșire a unei fapte assimilate de corupție (complicitate la infracțiunea de șantaj, forma agravată).
2. Având în vedere calitatea subsemnatului – de procuror D.I.I.C.O.T. – structura centrală, dosarul a trimis spre judecată Înaltei Curți de Casație și Justiție și înregistrat sub nr. 2600/1/2015.

3. Menționez faptul că odată cu începerea urmăririi penale împotriva subsemnatului – sfârșitul lunii mai 2015 – D.N.A făcând public acest fapt, întrucât buna reputație a procurorului era o obligație pentru a activa la această instituție, am fost nevoit să-mi dau demisia din această funcție, cu data de 15.05.2015, Consiliul Superior al Magistraturii aprobându-mi cererea de încetare a activității la D.I.I.C.O.T. și revenirea la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova.
4. Prin HCSM 390/01.07.2015 subsemnatul am fost suspendat din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, fiind trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de complicitate la șantaj.
4. Prin Sentința penală nr. 49/31.01.2017, Înalta Curte de Casație și Justiție, în complet de 3 judecători, a dispus achitarea subsemnatului în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 lit. b) teza I din CPP.
4. Soluția a rămas definitivă prin Decizia penală nr. 92/30.05.2018, dosar nr. 1822/1/2017, pronunțată în complet de 5 judecători de către Înalta Curte de Casație și Justiție.
 - **Cu referire la primul capăt al cererii de chemare în judecată, precizez următoarele:**
5. În cursul judecării cauzei, având în vedere complexitatea cauzei, am procedat la angajarea ca apărători a domnilor avocați, Moleanu Dan, din cadrul Baroului Dolj și Mihnea Stoica, din cadrul Baroului București.
6. Cei doi avocați m-au reprezentat atât la judecarea cauzei în fond cât și la judecarea în apel.
7. Pentru serviciile de asistență juridică, reprezentare, pregătirea apărărilor, în cadrul celor două etape fond și apel, am plătit fiecăruia dintre cei doi avocați un onorariu în cuantum de 15.000 lei, conform chitanțelor seriile CABAVM, Nr.0000001062 si 0000001063, din data de 25.05.2020 -avocat Moleanu Dan si, respectiv, adeverinței seria CIALTE. 31254469, din data

de 21.12.2018, emise de Patria Bank S.A., de depunere a sumei de 15.000 lei in contul SCA „Mihnea Stoica si Asociatii” – atașate prezentei.

8. De asemenea, pentru transportul de la locuința din Craiova, având impusă obligația de a nu părăsi localitatea de domiciliu, până la sediul instanței de judecată, în București, la fiecare termen de judecată, am folosit autoturismul proprietate personală, fiind necesară deplasarea atât a subsemnatului, cât și a avocatului Moleanu Dan.
9. Precizez faptul că, astfel cum reiese din extrasele portal atașate prezentei, au avut loc minim 37 de termene - în cadrul dosarelor nr. 2600/1/2015 (fond) și 1822/1/2017 (apel), 3380/1/2015 (contestație), fără a lua în calcul și alte dosare înregistrate pentru contestații.
10. Raportat la numărul de kilometri din Craiova și București, respectiv 228 km și la minim 37 de drumuri (dus-întors), la faptul că se consumă 7,5 l/100 km combustibil, conform normelor legale, solicit obligarea pârâtului la plata cheltuielilor materiale în quantum de 6. 300 lei (16.872 km x7.5 l/100 km combustibil motorină).
11. Precizez că termenele de judecată la ICCJ erau fixate lunar, chiar și mai multe termene/lună, judecata desfășurându-se pe parcursul a 3 ani fără o lună, respectiv 35 luni.
12. La aceste deplasări se adaugă și termenele care au fost fixate pentru judecarea contestațiilor făcute împotriva măsurilor preventive, al căror număr nu mi-l mai amintesc.
13. De asemenea, în cadrul cheltuielilor totale în quantum de 40.000 lei solicitate intră și cele efectuate cu asigurarea unei mese/zi apărătorului din Craiova.

II. Temeinicia capătului de cerere privind obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

- Art. 276 alin. 6 CPP, art. 453 alin. 1 CPC, răspunderea civilă delictuală

14. Procesul penal, fiind finalizat printr-o hotărâre de achitare, atât în fond, cât și în apel sunt aplicabile prevederile art. 276 alin. 6 CPP rap. la art. 453 CPC, fiind îndeplinite toate condițiile de exercitare a acțiunii civile, prevăzute de art. 32 alin. 1 CPC, inclusiv calitatea procesuală pasivă a statului, deoarece prin trimiterea în judecată a subsemnatului s-a stabilit un raport juridic litigios între stat și subsemnatul.
15. Statul este singurul titular al acțiunii penale, potrivit CPP. Din punct de vedere procesual, ca subiect activ al acțiunii penale, statul încredințează exercițiul acțiunii penale Ministerului Public.
16. Chiar dacă statul, în procesul penal, nu a avut calitatea de "parte" acesta a provocat procesul respectiv, care s-a dovedit neîntemeiat, astfel încât temeiul de drept substanțial pentru obligarea la plata cheltuielilor de judecată este răspunderea civilă delictuală.
17. În doctrină s-a considerat că acordarea cheltuielilor de judecată are la bază și principiul răspunderii civile delictuale, iar cheltuielile de judecată nu pot fi limitate numai la finalitatea de a constitui o sancțiune civilă, având și rolul de a despăgubi partea care a câștigat procesul și care nu este vinovată de declanșarea activității judiciare.
18. La baza stabilirii obligației de restituire a cheltuielilor de judecată, indiferent de natura litigiului, stă culpa procesuală, care este prezumată de lege, atât în dreptul procesual civil, prin dispozițiile art. 453 alin. 1 CPC, cât și în dreptul procesual penal, prin art. 275 alin. 1 pct. 1-4., alin. 2, alin. 3, art. 276 alin. 5 din CPP. (Decizia nr. 59 din 18.09.2017, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept și Decizia nr, 463 din 28.06.2018 pronunțată de Curtea Constituțională.)
18. Astfel cum rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 275 alin. 1 pct. 4 și alin. 3 din CPP, în cazurile în care nu se poate reține culpa procesuală a inculpatului, a părții vătămate sau a părții civile, cheltuielile judiciare sunt suportate întotdeauna de stat. iar potrivit opiniilor doctrinare conținutul acestor texte indică tocmai culpa procesuală a organului de urmărire penală în instrumentarea cazului, organ care acționează în numele statului, acesta din urmă fiind titularul acțiunii penale. (*Noul Cod de procedură penală comentat, Nicolae Volonciu,*

Andreea Simona Uzlaşu ș.a. Editura Hamangiu, 2014, pag 652. În același sens și Grigore Gr. Theodoru, Tratat de drept procesual penal, ediția a 3-a, Editura Hamangiu, 2013, pag 37).

19. Subsemnatul, inculpat în cauzele anterior menționate, am efectuat cheltuieli judiciare proprii pentru judecarea cauzei anterior menționate (onorarii de avocat, cheltuieli de transport) care s-a finalizat cu soluția de achitare, astfel încât nu mă aflu în situația de a-mi fi restituite de partea civilă sau persoana vătămată având în vedere că astfel de părți nici nu există în cauză. Or, aceste cheltuieli au fost determinate de către stat, prin reprezentantul său, Ministerul Public.
19. Potrivit art. 276 alin. 5 și 6 CPP: " (5) *În caz de achitare, persoana vătămată sau partea civilă este obligată să plătească inculpatului și, după caz, părții responsabile civilmente cheltuielile judiciare făcute de aceștia, în măsura în care au fost provocate de persoana vătămată sau de partea civilă.* "(6) **În celelalte cazuri instanța stabilește obligația de restituire potrivit legii**".
20. Or, astfel cum rezultă din considerentele Deciziei ICCJ nr. 20 din 19.03.2018 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile privind chestiunea dacă dispozițiile art. 453 alin. 1 CPC, raportat la art. 276 alin. 6 CPP pot constitui temei legal de acordare a cheltuielilor de judecată de la statul roman, pct. 49, *sintagmei "celelalte cazuri" (art 276 alin. CPP) i se circumscrie și situația în care inculpatul față de care s-a pronunțat o soluție de achitare a efectuat cheltuieli în procedura judiciară penală în care a fost angrenat, determinat de faptul că, în cauză, nu există parte vătămată sau parte civilă, caz reglementat de prevederile alin. 5 al aceluiași articol din cod. (Noul Cod de Procedură Penală comentat, Nicolae Volonciu, Andreea Simona Uzlaşu, ș.a. Editura Hamangiu, 2014, pag 652-653).*
21. Răspunderea statului este una obiectivă, întemeiată pe obligația de a garanta riscul de activitate a serviciului public de înfăptuire a justiției.
22. **Prin urmare, în baza art. 276 alin. 6 CPP, art. 453 alin. 1 cu referire la art. 2 alin. 2 CPC, astfel cum rezultă și din Decizia ICCJ nr. 20 din 19.03.2018, anterior menționată, statul roman, prin Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de garant**

al înfăptuirii justiției și de titular al acțiunii penale, a pierdut procesul penal, astfel încât subsemnatul trebuie să fiu despăgubit de către stat cu cheltuielile de judecată în cuantum total de 40.000 lei, efectuate în cauza penală care s-a soluționat în mod definitiv prin soluția de achitare, cheltuieli ce au fost determinate de către stat prin Ministerul Public.

23. Doctrina de specialitate în materie este în același sens:

- *"În procesul penal obligația suportării acestora (cheltuieli de judecată efectuate de părți) are un caracter complex și diferențiat de cel din procesul civil, făcând dificilă fundamentarea lor teoretică, dar totuși, atunci când ele nu pot fi asociate culpei infracționale, acestea se suportă potrivit legii civile (N. Volonciu, *Tratat de procedură penală, vol I, Editura Paideia, 2001*)."*
- *Obligația statului de a suporta cheltuielile avansate de părți este subsidiară și integrală, în sensul că intervine atunci când o astfel de obligație nu incumbă altor părți sau subiecți procesuali principali ai procesului penal și cuprinde toate cheltuielile efectuate cu desfășurarea procesului. În mod particular, atunci când dispozițiile procesual penale stabilesc că obligația de restituire a cheltuielilor de judecată se stabilește potrivit legii civile, iar în proces nu se poate reține culpa procesuală a inculpatului, părții vătămate sau părții civile, conținutul textelor indică tocmai culpa procesuală a organului de urmărire penală în instrumentarea dosarului (Noul Cod de Procedură Penală comentat, N. Volonciu, A.S.Uzlău, ș.a. Editura Hamangiu, 2014, *Tratat de drept procesual penal, G.GH. Theodoru, Editura Hamangiu, 2013*).*
- *În stabilirea obligației de suportare a cheltuielilor de judecată efectuate în procesul penal trebuie avută în vedere culpa infracțională, iar numai în subsidiar culpa procesuală, atât în privința autorităților judiciare, cât și a părților. Astfel, dacă inculpatul a fost achitat, obligația suportării cheltuielilor judiciare rămâne în sarcina statutului, pe temeiul culpei procesuale a autorităților judiciare (G. Mateuț, *Tratat de procedură penală, Vol II, Ed. Hamangiu, 2013*).*

➤ **Cu referire la daunele morale solicitate precizez următoarele:**

24. Astfel, cum am mai arătat, la trimiterea în judecată – 29.06.2015 – subsemnatul ocupam funcția de procuror în cadrul D.I.I.C.O.T. – Structura centrală, instituție la care activam de aproximativ 10 ani.
25. Odată cu începerea urmăririi penale împotriva subsemnatului – sfârșitul lunii mai 2015 – DNA făcând public acest aspect, întrucât buna reputație a procurorului era o obligație pentru a activa la această instituție, am fost nevoit să-mi dau demisia de onoare din acea funcție, cu data de 15.05.2015, Consiliul Superior al Magistraturii aprobându-mi cererea de încetare a activității la DIICOT și revenirea la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova.
26. Aceasta a fost prima consecință a demersurilor făcute de procurorul de caz din cadrul D.N.A. care, nu a depus nici cel mai mic efort în a analiza probatoriul administrat, fapt confirmat prin soluțiile de achitare, după ce s-a sesizat din oficiu și după ce anterior, într-o cerere de prelungire a unor măsuri de supraveghere cu privire la alt inculpat și persoane cercetate în cauză, menționase că nu există indicii împotriva subsemnatului.
27. A doua consecință a fost atingerea adusă dreptului la libertate și siguranță, la libertatea de circulație (mișcare) a subsemnatului prin aceea că, prin Ordonanța nr. 649/P/2014 din data de 26.06.2015 s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar având instituită obligația de a nu părăsi localitatea de domiciliu (Craiova) și de a mă prezenta la organele de poliție în raport de programul întocmit de acestea. (Ordonanța anexată prezentei), măsură ce a fost menținută până la data de 28.09.2016, 1 an și 3 luni.
28. De data aceasta, pe lângă faptul că D.N.A. a făcut publică, în mass media, trimiterea subsemnatului în judecată, procurorul de caz a urmărit distrugerea iremediabilă a imaginii și onoarei, fiind conștient că anterior ocupării funcției la D.I.I.C.O.T., subsemnatul îmi desfășuram activitatea în mun. Craiova, unde lucrasem și colaborasem cu organele de

poliție, de data aceasta trebuind să apar în fața acestora în calitate de inculpat, pentru o pretinsă faptă de violență și asimilată infracțiunilor de corupție.

29. În această perioadă, deși aveam în îngrijire o persoană aflată în stare gravă de boală și foarte în vârstă, cu toate că am solicitat judecătorului de cameră preliminară înlăturarea măsurii controlului judiciar sau cel puțin înlăturarea obligației de a nu părăsi localitatea, cererile mi-au fost respinse. Consecința directă a acestui fapt a fost că bunica mea, Dinu Ecaterina, nu a mai putut beneficia de ajutorul meu și la scurt timp, afectată și de situația în care mă aflam, a decedat. Trebuie să precizez că în ziua înmormântării, subsemnatul a trebuit să mă prezint la organele de poliție pentru a semna că nu mă sustrag de la cercetarea judecătorească.
30. A treia consecință implicită a fost aceea a întreruperii legăturilor familiale cu soția și copiii aflați în București, legături întrerupte în mod brutal, procurorul și judecătorul de cameră preliminară refuzând să schimbe timp de câteva luni obligația de a nu părăsi domiciliul – Craiova.
31. De asemenea, odată cu inculparea și trimiterea în judecată, de rușinea situației în care mă aflam, am întrerupt orice legătură cu foștii colegi, atât cu cei din București, având în vedere obligația impusă de a rămâne și nu părăsi Craiova, cât și cu cei din Craiova.
32. Menționez, totodată, că imaginea subsemnatului a fost afectată în mod foarte grav afectată și în raport de prietenii și cunoștințele subsemnatului, din comportamentul acestora, care aflaseră din mass media despre trimiterea în judecată (unele cotidiene menționând în mod fals chiar și faptul că aș fi fost reținut) deducând că au răcit relațiile dintre noi.
33. Precizez că, modul în care autoritățile s-au pronunțat asupra vinovăției subsemnatului a fost de natură să influențeze în mod direct articolele de presă, precum și percepția opiniei publice, cu consecințe directe asupra subsemnatului, dat fiind faptul că profesia de magistrat trebuie să fie asociată unei reputații profesionale și morale iresproșabile, iar aceasta, odată afectată, este practic imposibil de restabilit, în percepția publicului rămânând în general

impresia negativă și acuzațiile aduse subsemnatului, considerat *compromis* la nivel profesional.

34. Urmarea tuturor acestor situații a fost aceea că nu am mai putut să apar în public, starea psihică fiind deteriorată iremediabil datorită stresului, apăsare psihică în fața comunității, având dificultăți de concentrare, stare de tristețe și anxietate, depresie, aspecte inerente situației prin care am fost nevoit să trec. În aceeași situație s-au aflat și membrii familiei, soția și cei 2 copii, afectați psihic, traumatizați de situația subsemnatului.

De altfel, după dispunerea definitivă a achitării, nu am mai fost în plenitudinea facultăților psihice de a-mi relua funcția de procuror, până la iesirea la pensie luându-mi concediu de odihnă și concediu medical.

35. O altă consecință la fel de importantă a procedurii judiciare penale a fost aceea a suspendării din funcția de procuror începând cu data de 01.07.2015, imediat după punerea în mișcare a acțiunii penale și lipsirea subsemnatului și a familiei de o sursă importantă de venit, respectiv salariul subsemnatului și de asistență medicală gratuită pe o perioadă de 3 ani.
36. Durata de 3 ani a procedurii a produs implicit efecte și în planul existenței materiale, familia trăind din venitul soției, trebuind să mă împrumut la diverse persoane- familia soției, prieteni, colegi avocați, cu atât mai mult cu cât lunar trebuia să achit o rată bancară de 500 euro la BRD.
37. Tot o consecință a situației subsemnatului a fost aceea că fiul meu a trebuit să abandoneze facultatea pe care o urma în țară și să plece în străinătate pentru a-și definitiva studiile pe baza unui credit acordat de țara respectivă – Marea Britanie. Totodată, acesta a fost nevoit să abandoneze și practicarea unor sporturi (dans de societate) și participarea la competiții care generau costuri importante, anterior acesta fiind campion national la categoria de vârstă.

38. Toate acestea m-au afectat psihic, deoarece, în calitate de părinte, aflat brusc într-o astfel de situație, am fost pus în imposibilitatea de a oferi soției și copiilor nivelul de trai și confortul psihologic cu care aceștia erau obișnuiți.
39. Cele mai sus amintite mi-au adus grave prejudicii morale și mi-au afectat în mod iremediabil imaginea în societate.

III. Temeinicia capătului de cerere privind daunele morale

- Art. 1349, 1357, 1381 Cod civil, art 253-253 Cod civil, art. 9 CPP, art. 22 alin 1. și art. 23 alin. 1 din Constituția României, art. 2 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție, art. 5 din Convenția CEDO

40. Potrivit art. 1349 Cod civil *"orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită, pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane"* (2) *cel care, având discernământ încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate fiind obligat să le repare integral."*

41. Totodată, potrivit art. 1357 Cod civil, *"Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare"* și art. 1381 (1) *"Orice prejudiciu dă dreptul la reparație (2) Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat [...]"*.

3.1. Îndeplinirea cumulativă a condițiilor necesare pentru atragerea răspunderii civile delictuale a pârâtului

➤ Cu privire la fapta ilicită

42. Referitor la condiția existenței faptei ilicite, aceasta, ca element al răspunderii civile delictuale, este definită de doctrină ca fiind *"acea acțiune sau inacțiune prin care s-a adus atingere drepturilor subiective ale persoanelor sau intereselor lor legitime, de natură a le cauza un prejudiciu"*.

43. În speță, **condiția faptei ilicite este îndeplinită**, aceasta fiind determinată de:

- declanșarea procesului, punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată urmată de stingerea acțiunii penale prin achitare, fapt ce a determinat crearea întregii situații dăunătoare vieții familiale, libertății individuale, patrimoniului, imaginii, onoarei, demnității și reputației și subsemnatului, fiind profund afectat psihic, astfel cum am arătat anterior și cum urmează a se confirma prin probatoriul administrat.

44. Astfel cum rezultă din Decizia Curții Constituționale nr. 136/03.03.2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 539 din CPP, pct. 41, **actiunea inițială a statului**, în calitate de titular al acțiunii penale, finalizată printr-o soluție de achitare, atât în fond, cât și în apel, ***nu poate fi calificată decât ca o faptă nejustificată, și în consecință, ilicită care angajează răspunderea sa delictuală în temeiul art. 1349 Cod civil, cu atât mai mult cu cât, timp de 1 an și 3 luni mi-a fost adusă atingere dreptului la libera circulație, libertatea de mișcare fiindu-mi fost restricționată, prin aceea că timp de câteva luni am fost obligat să nu părăsesc localitatea de domiciliu, iar mai apoi să nu părăsesc țara.***

În considerentele aceleiași Decizii ale Curții Constituționale se reține faptul că privarea de libertate poate îmbrăca diverse forme, nu întotdeauna asemănătoare cu închisoarea, acestea (măsurile preventive) fiind necesar a fi evaluate nu din perspectiva formei, ci a conținutului, cum ar fi obligația de a sta într-un spațiu limitat, izolarea de societate, de familie, încetarea îndeplinirii îndatoririlor oficiale, imposibilitatea contactului liber cu anumite persoane.

45. Or, lezările anterior amintite se referă la drepturi și libertăți, garantate în primul rând constituțional dar și la nivel european.

46. Astfel, potrivit art. 22 din Constituție, ***dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.***

47. Art 23 alin. 1 din Constituție precizează faptul că *libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile*. Totodată, alin. 12 prevede că *nici o pedepasă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*.

48. Or, subsemnatului mi-a fost aplicată măsura controlului judiciar, deși, nu exista niciun indiciu că subsemnatul m-aș fi retras urmării sau cercetării judecătorești, neexistând indicii împotriva subsemnatului de săvârșire a faptei, fapt recunoscut de procurorul de caz cu ocazia solicitării de prelungire a unei măsuri preventive a altui inculpat.

49. Totodată, art. 25 din Constituție statuează că *dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat*.

50. Foarte important de adus în discuție, în legătură cu dreptul la libera circulație, este **Art. 2 din Protocolul nr. 4 al Convenției, potrivit căruia:**

- *Oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa.2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.3. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.4. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.*

51. Astfel cum rezultă din cele de mai sus, limitările dreptului subsemnatului la libera circulație, puteau interveni doar în cazurile prevăzute alin. 3 și 4, or, măsura controlului judiciar luată pe 1 an și 3 luni nu se justifică, neexistând niciun indiciu că subsemnatul m-aș fi sustras cercetării, fiind încălcat raportul de proporționalitate între limitarea acestui drept și scopul legitim urmărit.

52. Mai mult, soluția achitării subsemnatului, în ambele etape, duce la concluzia că restrângerea libertății de circulație nu a avut temei legal conducând totodată la încălcarea art. 2 alin. 3 și 4 din Protocolul 4 la CEDO.
53. În plus, solicit să observați, în același timp, și o încălcare, din acest punct de vedere, și al art. 9 CPP, care reia, în principiu prevederile europene menționate supra și menționează în mod expres dreptul persoanei față de care s-a dispus nelegal o măsură privativă de libertate (conform Deciziei Curții Constituționale nr. 136 din 03.03.2021, privarea de libertate implică nu doar închisoarea, dar și obligația de a sta într-un spațiu limitat, izolarea de societate, de familie, încetarea îndeplinirii îndatoririlor oficiale, imposibilitatea contactului liber cu anumite persoane, iar caracterul negal al unei măsurii privative/restrictive de libertate rezultă din chiar soluția de achitare, astfel încât considerentele trebuie raportate și la dispozițiile art. 9 CPP)
54. Totodată, s-a încălcat și art. 5 din Convenția CEDO, care consacră dreptul la libertate și siguranță, având în vedere că nu au existat indicii ale necesității de a fi împiedicat să săvârșesc infracțiuni sau să mă sustrag cercetării, procurorul de caz recunoscând cu ocazia solicitării de prelungire a măsurilor dispuse față de alt inculpat faptul că nu există indicii împotriva subsemnatului.
55. În plus, art. 26 din Constituție statuează că *autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată*. Or, prin dispunerea măsurii de a nu părăsi Craiova, deși familia subsemnatului se afla în București, subsemnatul fiind plecat din Craiova și activând profesional în București de 10 ani anterior acelei tevaturi, fără a exista indicii de săvârșire a faptelor pretins săvârșite de subsemnatul, darămite indicii că m-aș fi sustras urmăririi penale/cercetării judecătorești, autoritățile publice, prin statul român, urmează a răspunde pentru lezarea profundă a vieții familiale, având în vedere iliceitarea declanșării acțiunii penale, confirmată prin soluția de achitare pronunțată în fond și apel. Inclusiv viața privată a subsemnatului a fost nejustificat violată prin aceea că, subsemnatul am fost urmărit, prin drone, în locuri private, fapt identificat cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală.

Astfel cum însăși Curtea Constituțională statuează în considerentele Deciziei nr. nr. 136/03.03.2021, aceste dispoziții constituționale **REPREZINTĂ TEMEIUL PENTRU JUSTIFICAREA RĂSPUNDERII DELICTUALE A STATULUI PENTRU PREJUDICIUL CAUZAT PERSOANEI SUPUSE UNEI MĂSURI PREVENTIVE DE LIBERTATE**, cu precizarea foarte importantă a Curții Constituționale că privarea de libertate nu înseamnă doar închisoare, ci și obligatia de a sta într-un spațiu limitat, izolarea de societate, de familie, încetarea îndeplinirii îndatoririlor oficiale, imposibilitatea contactului liber cu anumite persoane.

56. Totodată, Curtea Constituțională reține că principiul fundamental care stă la baza răspunderii civile delictuale, conform căruia orice acțiunea sau inacțiune care conduce la cauzarea în mod culpabil a unui prejudiciu obligă partea care a săvârșit-o să compenseze dauna, funcționează nu numai dacă acțiunea sau inacțiunea încalcă o anumită dispoziție legală expresă, ci și dacă aceasta încalcă o reglementare constituțională care vizează un drept/libertate fundamentală.

57. Or, în prezenta cauză, astfel cum am arătat sunt vizate mai multe drepturi și libertăți individuale, dar și atributele specifice umane de demnitate, onoare, imagine, reputație.

58. Art. 252 Cod civi prevede dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane: "*orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică*

Acestea sunt iremediabil lezate prin cauzarea unor puternice sentimente de umilire, de neîncredere, angoasă, tensiune psihică, tulburare, nesiguranță.

59. Totodată, art. 253 alin. 4 prevede *persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.*

60. Statul, în speța de față ca titular al acțiunii penale demarate nejustificat/ilicite prin aceea a stingerii prin achitare, este obligat să răspundă pentru consecințele prejudiciabile ale

propriei activități judiciare pe care o organizează și conduce în conformitate cu prevederile constituționale și legale, activitate care a produs, în speța de față, prin disfuncționalități și abuzuri, efecte de natură civilă, concretizate în prejudicii materiale și morale subsemnatului, efecte care cad sub incidența legii civile, aspect confirmat de Curtea Constituțională prin Decizia anterior amintită. Statul răspunde în calitate de garant al legalității și independenței actului de justiție.

61. Statul răspunde pentru consecințele păgubitoare independent de orice culpă, pe temei obiectiv. Ideea fundamentală este aceea a garanției obiective pentru riscurile pronunțării unor hotărâri sau luării unor măsuri nelegale, abuzive.

➤ **Cu privire la prejudiciu**

62. Astfel cum am arătat anterior, prejudiciul moral constă în atingerea adusă valorilor care definesc personalitatea umană, valori care se referă la existența fizică/psihică a omului, sănătatea și integritatea corporală și psihică, libertatea de mișcare, cinste, demnitate, onoare, imagine, prestigiu profesional.

63. Prin restrângerea libertății de mișcare, fiindu-mi îngădit accesul la familia care se afla în București, în Craiova nemaiavăd pe nimeni, starea psihică s-a deteriorat profund, de altfel și starea fizică s-a alterat pe zi ce trece, nu mai aveam pofta de mâncare și am slăbit foarte mult.

64. Restrângerea dreptului la libertatea de circulație a avut ca și consecințe, astfel cum am indicat mai sus, imposibilitatea de a o mai îngriji pe bunica, care se afla în Dăbuleni (anterior procedurii penale ducându-mă în fiecare weekend la aceasta și îngrijind de casa parintească), fapt ce a condus la decesul acesteia (atașat certificatul de deces). Chiar și la înmormântare, subsemnatul am întârziat, fiind nevoit să merg la sediul poliției pentru a relata ce s-a întâmplat și că nu mă voi sustrage de la cercetarea judecătorească.

65. Totodată, restrângerea dreptului de mișcare a avut ca și consecință imposibilitatea participării subsemnatului la competițiile sportive ale fiului meu (campion național la dans de societate).

66. Din această perspectivă, prin restrângerea de libertate mi s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar durerile psihice provocate de o asemenea măsură pot și trebuie să fie reparate prin acordarea despăgunirilor.
67. Finalizarea procesului penal prin soluția de achitare îndreptățește pe subsemnatul să solicite repararea pagubei pentru restrângerea libertății în mod nelegal, întrucât rezultatul final infirmă măsurile de restrângere a libertății de mișcare față de subsemnatul care am fost acuzat pe nedrept. Astfel, restricția libertății de mișcare nu a avut un caracter licit din perspectiva soluției finale de achitare care are efect retroactiv, prin urmare motivele prezentate de autoritățile statului nu au fost reale fapt ce constituie un motiv în plus de a compensa acest prejudiciu prin acordarea daunelor morale.
68. În calitate de magistrat, singura sursă de venituri salariale pentru a asigura familiei un nivel de trai normal a fost salariul de procuror, de care am fost privat ca urmare a suspendării din funcție.
69. Nu am avut posibilitatea să exercit alte funcții publice sau private, nu am avut dreptul să desfășor o minimă activitate care să-mi asigure mijloacele financiare de subzistență, având restricționată și libertatea de mișcare, nu am avut parte de liniștea și siguranța materială corespunzătoare statutului de magistrat, dobândit prin muncă și eforturi deosebite, având în vedere procedura nelegală și abuzivă inițiată împotriva subsemnatului.
70. Implicit atât subsemnatul cât și familia am fost afectați psihic și financiar, familia fiind totodată deprimată, copii fiind ironizați de colegi, cu toate efectele negative asupra procesului educațional al fiului. Lipsurile materiale pe care le-au suportat copii au marcat educația și mentalitatea lor, pentru că din cauza lipsei banilor fiul meu a trebuit să renunțe la practicarea sportului de performanță, luat până atunci în particular. Nu au putut să meargă în excursii, concedii, la fel ca ceilalți colegi. Au suportat ironia oamenilor, care le spuneau că au auzit despre familia Tudosan.
71. Privarea îndelungată (3 ani) de mijloacele materiale necesare existenței proprii și ale familiei, prin neîncasarea salariului pe durata procesului penal, a avut consecințe în plan psihic, fiind de netăgăduit suferințele psihice generate de privațiunile de ordin material.

72. Dată fiind calitatea subsemnatului, procuror D.I.I.C.O.T – Structura centrală, au fost implicit lezate dreptul la onoare, demnitate, imagine, reputație. În același timp cariera subsemnatului a fost distrusă.
73. Atingerea adusă prestigiului profesional, față de împrejurarea că cercetarea și trimiterea în judecată s-au dispus pentru fapte incompatibile cu natura profesiei de magistrat, a fost deosebit de gravă.
74. Inițierea procedurii penale nelegale împotriva subsemnatului, restrângerea libertății de mișcare au avut ca efecte prejudiciul de imagine ca urmare a mediatizării excesive a procesului, expunerea la disprețul public, grava afectare a prestigiului profesional de magistrat, afectarea încrederii și imaginii publice, imposibilitatea de a desfășura activitatea și de a promova profesional, fiind afectată și familia subsemnatului, supusă suferințelor psihice și privațiunilor materiale.
75. Prejudiciul moral suferit de subsemnatul se remarcă și sub aspectul credibilității profesionale și a poziției sociale deoarece am fost acuzat de infracțiuni pe care nu le-am săvârșit, în mod total abuziv.
- **Cu privire la raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul moral suferit**
76. Această condiție este îndeplinită și rezultă din situația subsemnatului descrisă anterior determinată de măsurile impuse asupra subsemnatului în cadrul unei proceduri judiciare care s-a dovedit a fi nelegală și netemeinică, prin soluția de achitare.
- **Cu privire la vinovăție**
77. În calitate de titular al acțiunii penale, fapta statului a generat prejudiciul invocat, iar achitarea definitivă relevă existența culpei, deci a vinovăției, ca element al răspunderii civile delictuale.

78. Organele judiciare, atunci când au dispus măsurile procesual penale, fără a face o analiză judicioasă asupra probatoriului administrat în fiecare fază a procesului penal, au acționat cu totală neglijență și imprudență, determinându-mi situația arătată la starea de fapt.
79. Astfel cum am arătat mai sus, și cum rezultă și din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 136/03.03.2021, statul e obligat să răspundă pentru consecințele păgubitoare ale propriei activități judiciare pe care o organizează și conduce în conformitate cu prevederile constituționale și legale, activitate care a produs, în speța de față, prin disfuncționalități și abuzuri, efecte de natură civilă, concretizate în prejudicii materiale și morale subsemnatului.
80. Statul răspunde în calitate de garant al legalității și independenței actului de justiție. Răspunderea sa este angajată indiferent de orice culpă (în speța aceasta există și rezultă din soluția de achitare), pe temei obiectiv.

Pe cale de consecință, în considerarea elementelor de fapt și de drept expuse și în raport de probatoriul administrat în cauză, solicit instanței de judecată să admită acțiunea.

În drept, îmi întemeiez cererea pe dispozițiile citate în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

În probatoriu, în temeiul dispozițiilor art. 254, solicităm administrarea probei cu înscrisuri, martori, precum și orice alte probe care se vor dovedi necesare justei soluționări a cauzei.

Atașez prezentei cereri:

- Extrase portal cu termenele de judecată dispuse în cauza penală (fond, apel, contestație)
- Chitanțe plată onorarii avocat
- Hotărârea CSM NR. 390/01.07.2015 – suspendare funcție procuror
- Ordonanța de dispunere a măsurii controlului judiciar

- Hotărârile pronunțate de ICCJ de achitare
- Încheieri ICCJ – menținere măsuri preventive
- Certiifcat deces bunica subsemnatului
- Articole mass media cu situația subsemnatului.

**CU STIMĂ,
IONEL TUDOSAN**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO